

Міністерство освіти і науки України
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна НАПН України
Національний університет фізичного виховання і спорту України
Львівський державний університет фізичної культури імені Івана Боберського
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди
Харківська державна академія культури

ТЕНДЕНЦІЇ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА У КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІХ ПРОЦЕСІВ

Збірник матеріалів
II Всеукраїнської науково-практичної конференції
22-24 травня 2025 року

Полтава 2025

Чепур В.М.

студентка *Національного університету
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

Ціпов'яз А.Т.

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри хореографії і танцювальних видів спорту
*Національного університету «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»*

ІСТОРИЯ ВИНИКНЕННЯ STREET - DANCE

Вуличний танець – вид танцю, який виконується не тільки на танцювальних майданчиках і сценах у клубах, а й на вулицях, у парках, на відкритих просторах і в зонах відпочинку (брейк-данс, електронний танець, драм-енд-бейс, гоу-гоу, с-волк, панккейк денс та інші танці) [1].

Вуличний танець – це загальний термін для різних танцювальних стилів, які виникають у будь-якому доступному відкритому просторі за межами танцювальної студії. Цей загальний термін об'єднує групу танців, кожен зі своїми особливостями та відгалуженнями: хіп-хоп, ритм-енд-блюз, брейк-данс та багато інших, які сягають корінням в афроамериканську вуличну культуру. Через танець молодь виражає свої емоції, почуття, знаходить однодумців і друзів. Характерними рисами вуличного танцю є те, що кроки гнучкі, рухи тіла плавні, рухи засновані на «стрибках», гнучкі махи руками.

Найпоширеніші стилі вуличних танців включають локінг, хіп-хоп, паппінг, хаус та брейкінг. Локінг виглядає як легкий і жвавий танець, що пояснюється фанк-музикою, яку часто виконують живі музиканти. Як наслідок, танцюристи теж відчувають себе енергійнішими. Цікаво, що багато рухів локінгу були натхнені комічними персонажами з телебачення.

Хіп-хоп – це танцювальний стиль, що ґрунтується на фрістайлі з техніками, які походять із соціальних танців, коли хіп-хоп культура тільки зароджувалася. У нього входять різні форми руху, елементи з повсякденного життя, а також імітація природи чи персонажів із фільмів. Цей стиль сильно

залежить від виконавця, тому різні танцюристи можуть різночуже відрізнитися у своїх виступах.

Ще один стиль, що виник на західному узбережжі США, – це папінг. Він характеризується повільнішим темпом і вимагає специфічного контролю м'язів. З переходом музичного супроводу від інструментів до драм-машин і синтезаторів, танцювальна музика набула чіткого роботизованого звучання, що стало визначальним для цього стилю.

Хаус бере свій початок у Чикаго та Нью-Йорку і значно відрізняється від інших видів вуличного танцю. Найбільш помітною особливістю цього стилю є те, що він виконується під хаус-музику, тоді як інші стилі використовують фанк або хіп-хоп. Танцівники хаусу зазвичай виглядають розслабленими у верхній частині тіла, адже більша частина рухів виконується ногами.

Брейкінг з'явився в нью-йоркському районі Бронкс як творчий вираз місцевої молоді і залишається одним із фундаментальних елементів хіп-хоп-культури. Відмінними рисами брейкінгу є акробатичні рухи і підкреслений динамізм на майданчику, на відміну від інших стилів, які здебільшого базуються на стаціонарних танцях [3].

Вуличні танцювальні батли мають свої специфічні правила, які можуть бути складними для розуміння. У більшості випадків батли проводяться за системою нокаут-поєдинків. Танцюристи змінюють один одного, беручи участь у раундах до їх завершення, а журі індивідуально оцінює виступи та обирає переможця батлу. Після цього переможця оголошують шляхом підняття таблички з його ім'ям або вказуючи на нього. Переможець продовжує змагання, переходячи до наступного раунду, тоді як той, хто програв, вибуває. Це триває до тих пір, поки не залишаться двоє танцюристів чи команд для фінальної битви, де й обирається остаточний переможець.

На деяких заходах, таких як Red Bull Dance Your Style, оцінювання здійснюють глядачі, які можуть не бути обізнаними в техніці танцю, але їм подобається атмосфера подій. В такому випадку учасникам варто зосередитися на складності рухів та характері виступу. Глядачі зазвичай голосують за

танцюриста, якщо його виступ захоплює енергійними та ефектними рухами високого рівня. Глядачі менш переймаються виконанням і структурами танцю; їм важливо здивуватися рухам і яскраво проявленому характеру виконавця [4].

Список використаних джерел:

1. Небесник А. В. Студії сучасного танцю в Україні кінця ХХ – початку ХХІ століття // Мистецтвознавчі записки. – 2018. – Вип. 33. – С. 346-351.
2. <https://www.redbull.com/ua-uk/dance-your-style-different-styles-guide>
3. <https://www.redbull.com/ua-uk/the-rules-of-a-street-dance-battle>

Шепелюк Д.К.

студентка *Національного університету
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

Горголь П.С.

заслужений працівник культури України, доцент,
завідувач кафедри хореографії і танцювальних видів спорту
*Національного університету «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»*

РОЗВИТОК НАРОДНИХ ТАНЦІВ ЦЕНТРАЛЬНОЇ УКРАЇНИ

Народний танець – це унікальне явище національної культури, що відображає історію, побут, світогляд, звичаї та емоційний стан народу. Центральна Україна – це історико-культурне серце країни, що охоплює Київщину, Черкащину, Полтавщину, частково Вінниччину та Кіровоградщину. Саме тут збереглася велика кількість автентичних хореографічних форм, які стали підґрунтям для формування класичної української хореографії [1].

Народні танці Центральної України становлять вагомий складову національної культурної спадщини. Їхнє формування відбувалося протягом багатьох століть і відображає багатогранність та різноманітність культурних